

De Ster

*O, laat ons reeds van bloemen dromen,
want morgen zal de lente komen!*

Maart 1953

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

53e JAARGANG

Nr 3

INHOUD:

Blz.

Onze bestemming was van den beginne reeds bepaald, door President J. Reuben Clark Jr.	67
Weest welgemoed, door Eldred G. Smith	73
Onze Zonnehoek	77
De zeven stokjes	79
„Lehi in de wildernis”, door Ouderling Jan F. Otto	80
's Heren wegen, door John Sipekema	86
Gebeurtenissen in de Zending	92
Aankomst en Vertrek	94
Z.H.V. den Helder	98
Z.H.V. Antwerpen en Leeuwarden	99

Redacteur:

DON H. VAN DAM,

President der Nederl. Zending.

Assistenten:

ANAISE G. en

CLYDE K. RUDD.

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1,25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADRIJK VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Onze bestemming was van den beginne reeds bepaald

*Toespraak gegeven door
President
J. Reuben Clark Jr.*

IK KOM tot U in diepe ootmoed, terwijl ik mij althans ten dele bewust ben van mijn verantwoordelijkheid, en met een gebed in mijn hart, dat naar ik hoop in uw harten zal weerklinken, dat ik geleid moge worden om iets te zeggen dat tot wederzijdse opbouw zal strekken en ons op die smalle weg des levens moge leiden, welke onze Hemelse Vader voor hen heeft uitgestippeld, die in Zijn tegenwoordigheid wensen terug te keren. Moge de Heer ons nabij zijn gedurende deze vergadering en ook de vergadering die volgen zal, zoals Hij met ons is geweest tot op dit tijdstip.

Toen ik hier gisteren zat, werd ik mij ineens bewust van het feit, dat ik het oudste lid ben der Algemene Autoriteiten. Dit is een

eer die mij door de tijdsomstandigheden is toegekomen. Het is een eer die ieder mijner andere broeders te beurt kan vallen, indien zij overeenkomstig willen leven. Ik zeg dit niet uit trots, noch met de bedoeling om uw medegevoel uit te lokken, maar ik zeg dit opdat ik gebruik mag maken van wat ik hoop dat een ondervinding van waarde is en het resultaat van menige overpeinzing.

Ik heb lang genoeg geleefd en van jaar tot jaar is de wetenschap meer tot mijn bewustzijn doorgedrongen, dat de beginselen van het eeuwigdurende evangelie zich ver buiten mijn rationeel denkvermogen uitstrekken. Voorts is het mij duidelijk geworden, dat er niemand is die zonder de hulp van de geest des Heren, en er is er slechts één in deze Kerk en in deze wereld die het recht heeft om zich door rationele overwegingen te laten leiden, en dat is heden ten dage President David O. McKay, onze profeet, ziener en openbaarder — ik ben tot de slotsom gekomen dat er niemand is, die zonder gevaar op zuiver rationele overwegingen kan steu-

nen. In deze mening word ik nog versterkt door hetgeen er is gebeurd in de eerste Christen Kerk, welke afdwaalde omdat het hoofd ontbrak dat gedurende de eerste eeuwen de leiding in handen had gehad en zij Gods plan in overeenstemming trachtten te brengen met hun eigen redelijk verstand en met de rede der heidense filosofieën.

Ik ben overtuigd, dat wij met grote oplettendheid moeten toezien dat wij niet zelf deze dwaalwegen volgen. Enkele der grootste ketterijen welke in de Christelijke godsdienst gesloopen zijn, zijn erin gebracht door slechts enkele mensen die meestal niet eens een officieel ambt bekleedden, maar die hun tijd en talenten, en dit waren grote intellecten, aanwendden om te trachten het Evangelie van Jezus Christus aan een rationeel oordeel te onderwerpen. Er zijn bewijzen — deze mensen werden „scholieren“ genoemd en het resultaat van hun werk was de „scholastiek“ — en het is mijn overtuiging dat wij in onze eigen gelederen een neiging in deze richting kunnen bespeuren en ik hoop dat de mensen niet zullen luisteren naar rationele beschouwingen van hen, die erop uit zijn om Gods plan in overeenstemming te brengen met wat zij in hun zwakke en krachteloze redeneringen denken dat het zou moeten zijn.

Ik ben dankbaar dat ik in deze tijd en eeuw van de herstelling van het evangelie heb mogen leven. Ik geloof dat er geen man of vrouw is, die zich de moeite

getroost om eens rustig na te denken, in de Kerk of buiten de Kerk, maar vooral buiten de Kerk, want wij die in de Kerk zijn hebben licht dienaangaande ontvangen, die zich niet afvraagt: „Waar komen wij vandaan? Waarom zijn wij hier? Waar gaan wij heen?“ Wij, Heiligen der Laatste Dagen, zijn hierin onderwezen, en dit onderricht is ons gegeven door moderne openbaring.

Het boek van Abraham, vervat in de Parel van Grote Waarde, vertelt ons hoe in den beginne de Heer nederkwam in het midden der intelligenties en als gevolg van zijn neerdalen er een grote raadsvergadering in de hemel werd gehouden. Het verslag van Abraham, dat voorafgaat aan het verhaal van de raadsvergadering, is gewijd aan een uiteenzetting van het feit, dat er ongelijkheden in Gods schepping bestaan en ongelijkheden onder de intelligenties, dat zij niet allen gelijk zijn. De Heer zeide tot Abraham, terwijl Hij zijn aandacht vestigde op deze grote groep intelligenties, dat er onder hen waren die tot de groten behoorden en Hij verklaarde Abraham dat hij één dergenen was, die bestemd waren om regeerders te zijn.

Ik zal u slechts twee of drie verzen voorlezen en ik lees van het derde hoofdstuk van Abraham:

„En er stond één in hun midden (van deze grote groep), die aan God gelijk was, en Hij zeide tot diegenen, die met Hem waren: Wij zullen neder-

dalen, want er is aldaar ruimte, en wij zullen van deze stoffen nemen, en wij zullen eene aarde maken waarop dezen kunnen wonen."

Ik vestig de aandacht op de twee volgende verzen die ik zal lezen, omdat zij vele fundamentele waarheden bevatten. Hij vervolgt:

„En wij zullen hen (de intelligenties) hiermede beproeven, om te zien of zij alle dingen willen doen, hoedanig ook de Heere hun God aan hen zal gebieden."

Dit was het doel van de schepping der aarde. Wij waren daar allen bij tegenwoordig, ieder van ons had er een aandeel in; wij kenden zodoende het plan vanaf het allereerste begin.

„En zij die hunnen eersten staat behouden, zullen meerder ontvangen; en zij die hunnen eersten staat niet behouden, zullen geen glorie in hetzelfde koninkrijk hebben met diegenen, die hunnen eersten staat behouden; en zij, die hunnen tweeden staat (de staat waarin wij nu verkeren) behouden zullen glorie voor eeuwig en altijd op hunne hoofden vermeerderd hebben."

(Abraham 3 : 24-26).

Zo weten wij waar wij vandaan komen, waarom wij hier zijn, en naar welke plaats wij zullen gaan. Het gehele plan is in deze woorden opgesomd.

Welnu, aangezien wij hier kwa-

men om te worden beproefd, liet de Heer Adam niet in twijfel over hetgeen hij moest doen, of over hoe hij het moest doen, want de Heer gaf aan Adam het evangelie en het evangelie dat hij aan hem gaf omvatte de openbaring en de kennis dat er een Verlosser zou komen. U zult zich herinneren, u, die de Schriften kent, dat de engel des Heren aan Adam vroeg waarom hij offerande bracht. Hij zeide dat hij dit niet wist, slechts dat het hem geboden was dit te doen. Ik geloof dat hier voor ons een grote les in schuilt. Zij die op rationalistische wijze redeneren pogen te verklaren waarom wij dit doen, waarom wij dat doen. Adam werd ons tot voorbeeld gesteld. Waarom deed hij het? Omdat de Heer het hem geboden had. En toen verklaarde de engel des Heren hem het grote zoenoffer dat komen zou.

Welnu, dat evangelie zoals het aan Adam werd geopenbaard, is steeds in meerdere of mindere mate in de wereld geweest (soms in mindere mate), vanaf die tijd tot nu toe. Het leerde ons wat wij doen moesten en wat wij niet doen moesten. Wij zijn nimmer, ten tijde dat de Kerk op aarde was, de Kerk van Christus, in twijfel geweest over deze twee punten.

U kunt de Bijbel nazoeken op duidelijke bijzonderheden over de beginselen der evangelieler tot op de tijd van Mozes, maar met gering succes. Maar indien u aandachtig het boek van Mozes leest in de „Paarl van Grote Waarde", dan kunt U en zult U

daaruit de grote beginselen van dit evangelie halen, precies zoals deze ons heden ten dage worden geleerd. Door Mozes werden ons de Tien Geboden gegeven. Zij vormen de leidraad voor de wereldbeschaving van onze tijd. Neem de tien geboden weg en u houdt de duisternis over die rust op Rusland en die naties die haar blindelings volgen.

Ik vestig de aandacht op het feit, dat de Tien Geboden ieder afzonderlijk een geestelijk element in zich houden. Zij bevatten niets wat, indien daaraan wordt gehoorzaamd, de geest niet zou opbouwen. Vanaf de tijd van Mozes tot nu toe is in deze wereld het grote evangelie althans ten dele van kracht geweest. De mensen hebben geweten wat zij wel en niet doen moesten.

Nu, de tijd laat niet toe dat ik uitwijk over wat wij wel moeten doen. Wij doen zoals ons geboden is, opdat wij tegemoet mogen komen aan het plan van onze Hemelse Vader, welke zeide:

„Want zie, dit is Mijn werk en Mijne heerlijkheid — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van den mens tot stand te brengen.” (Mozes 1 : 39).

Dit is het doel.

Nu, ik ben blij, heel blij, dat de Heer ons niet alleen verteld heeft wat wij wel moeten doen, maar ons ook heeft verteld wat wij niet moeten doen. Hij heeft ons gezegd welke dingen ons kunnen afhouden van het bereiken van deze onsterfelijkheid en het eeuwige leven. Het zou wel droe-

vig met ons gesteld zijn geweest, indien ons slechts verteld was wat wij wel mogen doen. Maar hij heeft ons niet in het duister gelaten over wat wij niet mogen doen.

En omdat wij door die dingen te doen die wij niet zouden moeten doen de heerlijkheid verspelen, welke de Heer voor ons heeft bestemd, en als u hierover meer wilt weten, lees dan afdelingen 76 en 88 van de „Leer en Verbonden”, dan moeten wij ook nalaten de dingen te doen, die Hij ons geboden heeft niet te doen, misdaden van velerlei aard nalaten, zonde nalaten en alle overtreding. En ik dacht, dat het misschien niet van waarde ontbloomt zou zijn als ik u even voorlas, zodat u kunt nadenken over sommige dingen die ons gezegd zijn welke wij niet mogen doen, welke dan enkele van deze overtredingen zijn die wij niet moeten begaan, met straf, dat als wij ze wel begaan, wij dan niet de volle heerlijkheid zullen bereiken, die de Heer voor ons bestemd heeft. Ik zal u slechts enkele woorden voorlezen van Paulus. Paulus zeide:

„Want de mensen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, laatzinnig, hooftoerig, lasteraars, den ouden ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig.

Zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, achterklappers, onmatig, wreed, zonder liefde tot de goeden,

Verraders, roekeloos, opgebla-

zen, meer liefhebbers der wel-
lusten dan liefhebbers Gods;
Hebbende eene gedaante van
godzaligheid, maar die de
kracht derzelve verloochend
hebben. Heb ook een afkeer
van deze.

Doch de boze mensen en be-
driegers zullen tot erger voort-
gaan, verleidende en wordende
verleid."

(II Tim. 3 : 2-5, 13).

Dit werd tot Timotheus gezegd.
En wederom:

„O, Timotheus, bewaar het
pand u toebetrouwd, een afkeer
hebbende van het ongodelijk
ijdel roepen, en van de tegen-
stellingen der valselijk ge-
naamde wetenschap."

(I Tim. 6 : 20).

„En laat ons niet hoereren,
gelijk sommigen van hen ge-
hoereerd hebben, en vielen op
éénen dag drie en twintig duizend.....

Daarom, mijne geliefden, vliedt
van den afgodendienst."

(I Cor. 10 : 8, 14).

En dit was de hoofdgedachte van
Paulus „vliedt van den afgoden-
dienst....." en raak het voedsel
dat aan afgoden wordt geofferd
niet aan. Wij, Heiligen der Laatste
Dagen, vereren geen afgoden,
vereren geen reliquiën, wij heb-
ben geen heiligdommen. Ik vraag
mij echter soms af, of er niet iets
van afgodendienst onder ons te
vinden is. Ik noem onze afgoden-
dienaars aanbidders van dubbeltjes
en jagers naar stuivertjes.

„Ja, ik zeg dat hetgeen de hei-

denen offeren, zij den duivelen
offeren, en niet Gode; en ik wil
niet, dat gij met duivelen ge-
meenschap hebt.

Gij kunt den drinkbeker des
Heeren niet drinken, en den
drinkbeker der duivelen; gij
kunt niet deelachtig zijn aan
de tafel des Heren, en aan de
tafel der duivelen."

(I Cor. 10 : 20-21).

Petrus zeide:

„En er zijn ook valse profeten
onder het volk geweest, gelijk
ook onder u valse leraars zijn
zullen, die verderfelijke kette-
rijen bedektelijk invoeren zul-
len, ook de Heer, Die hen ge-
kocht heeft, verloochenende,
en een haastig verderf over
zichzelfen brengende."

(II Petrus 2 : 1).

„Deze zes haat de Heer: ja,
zeven zijn Zijne ziel een gru-
wel:

Hoge ogen, een valse tong, en
handen, die onschuldig bloed
vergieten;

Een hart, dat ondeugzame ge-
dachten smeedt; voeten, die
zich haasten, om tot kwaad te
lopen;

Een vals getuige, die leugenen
blaast; en die tussen broederen
krakelen inwerpt."

(Spreuken 6 : 16-19).

Ik lees u deze voor om u te laten
zien dat de Heer ons niet in twij-
fel of duisternis heeft gelaten
aangaande de dingen, enkele din-
gen, die wij niet moeten doen.
Wij voegen deze bij de Tien
Geboden.

Nu, mijn broeders en zusters, ons zal zaligheid geworden als wij er maar naar willen leven. Wij zullen deze verspelen als wij die dingen doen die de profeten verklaard hebben dat wij niet moeten doen. Lees, ik herhaal, afdeling 76 en 88 en zie voor uzelf wat de Heer voor ons in het verschiet heeft, als wij volgens de beginselen van het evangelie leven.

Mijn broeders en zusters, hij die dit wil lezen behoeft geen twijfel te hebben aangaande de grote toekomst die voor ons ligt; hij zal niet in twijfel zijn over de plaats waar wij heengaan, over de betrekkingen en de omgang die hij daar zal hebben; hij zal niet betwijfelen, dat de toekomstige eeuwigheden in geluk en vreugde bij verre al het opgeven van zogenaamde geneugten van dit leven welke wij nu verwacht worden na te laten, zullen overtreffen.

Ik ben zeker dat de prijs de beperking wel waard is. En bovendien zijn alle dingen die ons gevraagd zijn na te laten, die dingen die het peil onzer vreugden verlagen, onze levensstandaard verlagen, onze eerbied voor de mensheid verlagen en de eerbied van de mensheid voor ons, en ons tot schuldenaren maken tegenover de hele lijst van Christelijke deugden.

Moge de Heer ons helpen om Zijn geboden te onderhouden, ons helpen om datgene te verdienen wat hij voor ons bestemd heeft.

En ik geef u bij deze mijn getui-

genis dat God leeft, dat hij geboden hoort en verhoort, want Hij heeft de mijne gehoord en verhoord. Ik geef u mijn getuigenis dat Jezus is de Christus, dat Hij de Zoon van God, de Verlosser der Wereld is, de Eerste Vrucht der Opstanding, dat door Zijn verzoeningsbloed de hele mensheid zal worden verlost, d.w.z. zal worden opgewekt en dat zij, die de geboden houden en het leven leiden dat hij heeft gegeven en geleid, eeuwige heerlijkheid in het celestiale koninkrijk zullen ontvangen.

Ik getuig tot u, dat Joseph Smith werkelijk een visioen gezien heeft, dat de Vader en de Zoon hem bezochten, dat heilige engelen tot hem kwamen; dat het priesterschap, het Heilige Priesterschap van God, dat gedurende vele eeuwen op aarde verloren was, door hem op deze aarde werd hersteld; dat zij die hem in deze hoge en grote roeping van President der Kerk, Presiderend Hogepriester der Kerk, zijn opgevolgd, dezelfde rechten hebben, dezelfde voorrechten, dezelfde autoriteit welke hij hield, ja, vanaf de tijd van Joseph tot aan President McKay toe, welke nu die rechten bezit, die functies bekleed, en alle geestelijke machten van het priesterschap bezit welke Joseph bezat; en dat deze Kerk voortdurend voorwaarts zal gaan, dat zij die President McKay opvolgen dezelfde voorrechten zullen genieten, dezelfde autoriteit zullen bezitten en dezelfde functies zullen bekleden.

Hieraan kan niet worden getwij-

feld, mijn broeders en zusters, en als wij dit maar in onze harten konden vasthouden en begrijpen, tot een deel van onszelf maken, niet slechts bij wijze van uitdrukking, geen lippendienst er op na houden, maar dadendienst, dan zou de macht van dit volk onbegrensd zijn.
God geve dat dit getuigenis aan ons allen en aan een ieder onzer

geschonken moge worden, opdat wij voort mogen gaan om het evangelie in de wereld te verbreiden, voort mogen gaan onze eigen Kerk op te bouwen, en ieder voor onszelf, als een direct gevolg hiervan, eeuwige zaligheid in zijn celestiale koninkrijk moge verwerven. Dit is mijn nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen.

WEEST WELGEMOED.

*door Eldred G. Smith,
Patriarch van de Kerk.*

BROEDERS EN ZUSTERS, ik gevoel heel duidelijk mijn verantwoordelijkheid, nu ik hier voor U sta en het is onnodig te zeggen, dat ik uw vertrouwen vraag, benevens uw gebeden ten mijne behoefte.

Het is inderdaad een verantwoordelijkheid en een eer hier voor u te staan en vanaf deze plaats kan men niets anders dan zich bewust worden van de ontwikkelingen van deze eeuw en de vele zegeningen welke ons deel zijn. Dit is inderdaad een uitverkoren tijd en een uitverkoren generatie, waarin we leven. Wij hebben zoveel zegeningen, dat wij niet bij machte zijn ze te tellen.
Natuurlijk hebben wij onze zor-

gen en moeilijkheden, maar toch is er niemand van ons, die de moeilijkheden van deze generatie voor die van een andere zou willen ruilen. Er doen zich b.v. met betrekking tot de opvoeding veel grotere mogelijkheden voor, dan we ooit in de geschiedenis van de aarde hebben gekend. We bezitten opleidingsscholen, schoolgebouwen, universiteiten, welke veel beter zijn uitgerust dan ooit te voren. We hebben beter onderlegde leraren met een grotere kennis en een betere onderwijsmethode dan we ooit te voren hadden. We bezitten boeken welke een kennis bevatten, die nooit te voren aan de mens is gegeven. We hebben betere gelegenheid om scholen te bezoeken

om kennis en een goede opleiding te verkrijgen. Er worden meer studiebeurzen beschikbaar gesteld. De gelegenheid voor de massa om een betere schoolopleiding te krijgen neemt toe. Voortdurend krijgt een groter percentage van de mensen een betere opleiding.

God heeft in overvloed Zijn kennis over ons uitgestort. Dit wordt heel duidelijk aangetoond op wetenschappelijk gebied, en voornamelijk op medisch gebied en op het gebied van communicatiemiddelen en vervoermiddelen. Deze wetenschappelijke ontwikkelingen zijn nog maar de kleine zegeningen van deze generatie. Voeg hier eens aan toe de zegeningen van het Evangelie, met zijn Priesterschap en zijn zegeningen van eeuwige verzegelingen.

We bezitten een kennis van het plan van het leven. Wij weten waar we heengaan. Daarom moeten we weten, dat dit leven vol ontberingen en beproevingen moet zijn, omdat we alleen daardoor kunnen groeien. De beproevingen welke ons opgelegd worden zijn niet dezelfde als welke onze voorvaderen kregen. Ons nageslacht zal weer andere beproevingen hebben, en toch zouden wij onze levensmogelijkheden in deze generatie niet willen ruilen voor de mogelijkheden in welke andere generatie dan ook, die wij kennen.

En toch, wanneer we in de toekomst kijken in deze wereld van verwarring en chaos, dan gaat mijn hart voornamelijk vol sym-

pathie uit naar de jeugd, die een oorlog en een militaire dienst in het gezicht staart. Zij zeggen: „Wat is eigenlijk het nut van al deze opleiding, training en voorbereiding voor de toekomst?“ Wanneer we vooruit kijken zien we politieke en economische verwarring, zó ingewikkeld, dat ik me afvraag, of een sterveling ooit in staat kan zijn de tegenwoordige problemen op te lossen.

Satan probeert altijd het werk van de Heer te verijdelen en de Heer gebruikt herhaaldelijk Satans pogingen om Zijn eigen doelstellingen te bereiken. Satan probeerde onze zendelingenarbeid in de war te sturen, maar de Heer staat aan het roer en bestuurt de zaken van de mens en voornamelijk Zijn werk op aarde. De grootste bron van onze zendelingenaanvoer werd van ons afgenomen en ingezet in één van de grootste zendingsvelden van vandaag: het militair leger. Er bestaat een heel belangrijke zendingsarbeid onder de jonge mannen in dienst, die door niemand anders dan de militairen zelf gedaan kan worden. Indien deze militairen slechts het Evangelie willen leven en het willen leren aan hun kameraden, het willen leren aan hen met wie ze in contact komen, dan zullen zij een heel groot zendingswerk verrichten, dat niemand anders kan doen.

Wij hebben ontelbare ervaringen opgedaan tijdens de Tweede Wereldoorlog, waarbij mensen zich bij de Kerk hebben aangesloten, alleen doordat zij in dienst omgegaan waren met jongens, die

het Evangelie leefden. En als de dienstplichtigen, welke leden van de Kerk zijn, inderdaad waarachtige Laterdaagse Heiligen willen zijn en het Evangelie willen leven en al hun vrije tijd op een productieve en zegenrijke manier gebruiken en anderen zowel door voorbeeld als door voorschrift willen leren, dan zullen zij een heel belangrijk zendingswerk verrichten.

Nadat U het Boek van Mormon hebt gelezen, vraagt U zich wellicht af, hoe lang dit Koreaans conflict nog zou kunnen duren, indien 10 % van de gewapende machten van de Verenigde Naties rechtvaardig leefden? Ga in uw verbeelding dan nog eens een stapje verder en neem aan, dat 10 % Laterdaagse Heiligen waren en ongeveer 50 % van alle mannen in dienst rechtvaardig leefden, dan zou de macht van God de harten van de mensen beroeren en vrede in de wereld brengen. En ik zie niet in, hoe we op een andere manier werkelijk vrede kunnen krijgen.

De omstandigheden zijn zó gecompliceerd, dat ik me afvraag of een sterveling in staat kan zijn ze zonder de hulp van God in het reine te brengen.

Wij, als Laterdaagse Heiligen, moeten ons vertrouwen in de mens, en ons vertrouwen in God behouden, en het Evangelie leven, zodat een ieder, die onze gedragingen ziet, een verlangen krijgt om te zijn zoals wij. Dan zullen ze het geluk en de vreugde gevoelen, welke ontstaat ten gevolge van onze kennis van het

Evangelie en welke tot uitdrukking komen in onze dagelijkse levens. Op een dergelijke manier zullen we het Evangelie aan anderen leren.

God zal nooit toestaan, dat ons beproevingen worden opgelegd, welke wij niet bij machte zijn te weerstaan, zolang wij ons vertrouwen in Hem blijven stellen. Ik geloof, dat de geschiedenis van Job hiervan een heel goed voorbeeld is, een voorbeeld, van wat het leven hier op aarde eigenlijk is. In het kort, en zonder de geschiedenis van Job nauwkeurig na te gaan, vertelt deze me het verhaal van Satan, die het volgende aan God verklaart. Ja, Job is een rechtvaardig man. U hebt hem met zóveel goedheid omringd, dat ik hem niet kan benaderen, maar als U me een klein beetje mijn gang laat gaan, als U een beetje van hem af wilt nemen, dan zal ik U laten zien, dat Job de Heer zal vervloeken. En dus zei de Heer: Het is goed, ik zal je tot zó ver je gang laten gaan. En dus werd er het één en ander van Job afgenomen en Satan probeerde het nog eens en kwam dan weer bij God terug en zei: Als U me nog een beetje verder wilt laten gaan, dan zal ik U laten zien, dat Job de Heer zal vervloeken. En elke keer liet de Heer Satan precies zó ver gaan als hij gevraagd had. Satan kon niet verder gaan, dan de Heer hem toestond. En elke keer herhaalde dit zich weer, tot de Heer ten slotte zeide: Het is goed, Satan, je kunt alles met Job doen wat je wilt, behalve zijn leven nemen.

Maar tegen dien tijd was Job heel sterk geworden, aangezien de Heer alleen datgene over hem had laten komen, waartoe hij kracht tot weerstand had gekregen. Daardoor was Job zó gesterkt, dat hij in staat was alle beproevingen van Satan te weerstaan. Hij was tot een staat van volmaaktheid gekomen. En is dat niet de staat, die wij allen trachten te bereiken? En hoe zouden wij daar zonder beproevingen kunnen komen?

Hebt vertrouwen en toont uw vertrouwen in uw werken. Zijt welgemoed. Satan kan niet op tegen een opgewekt gemoed dat uit een rechtvaardig leven voortspuit. Aanvaardt het heden, dat de grootste mogelijkheden voor het leven en een grotere toekomst in zich bergt.

De moderne wetenschappelijke ontwikkelingen zijn voor mij één getuigenis, dat God de groei van Zijn werk hier op aarde bevordert. Het grootste deel is volbracht sinds de herstelling van het Evangelie. Hoe zou het mogelijk zijn de administratieve aangelegenheid van de Kerk over de hele wereld en de Kerk als éénheid in geloof en leerstelling in stand te houden zonder de zegeningen van de moderne methoden

op het gebied van wetenschappelijke ontwikkeling welke wij genieten? Hoe belangrijk is de pers niet, welke tractaatwerk mogelijk maakt, waardoor we de Schriften bezitten, en nog andere methoden om onze leerstellingen als een éénheid over de gehele wereld in stand te houden.

Hoe zouden we ook het veelvuldige verzegelingswerk voor onze doden kunnen verrichten zonder de microfilm en soortgelijke methoden om geslachtsregisters te verzamelen. Hoe gezegend zijn we, dat de Autoriteiten door de Ringen en zendingen over de hele wereld kunnen reizen en zo vaak terugkeren met mededelingen over de grote éénheid in leerstelling in de gehele Kerk.

Hoe groot zijn de zegeningen aan de wereld, omdat we vervoermiddelen bezitten, die maakten, dat Pres. David O. McKay deze prachtige reis naar de zendingen in Europa kon maken en nog wel in zulk een korte tijd.

Betuigt God dank voor Zijn zegeningen. Dat Zijn beste zegeningen op ons, Zijn volk, mogen zijn, bid ik met een steeds toenemend vertrouwen en geloof in de naam van Jezus Christus, Amen.

„En eindelijk, zijt allen eensgezind, medelijdend, de broeders liefhebbende, met innerlijke barmhartigheid bewogen, vriendelijk.

(1 Petr 3:8).

Onze Zonnehoek

Bijlage van „De Ster” voor onze zonnige jeugd.
Verzorgd door Zr. Ann C. Okker.

VREEMDE DINGEN IN DE WERELD

De tandarts en de krokodil

door Murray T. Pringle

JE KUNT het aan elke natuuronderzoeker vragen en hij zal je vertellen, dat vogels en krokodillen gezworen vijanden zijn; en dat zij dat geweest zijn sinds het begin der tijden. Elke krokodil zal er op uit zijn om een vogel te pakken te krijgen, want er bestaat voor deze sauriërs (hagedisachtige dieren) geen lekkerder hapje dan een vogelmaaltijd. En het komt er voor de krokodil ook helemaal niet op aan wat voor soort vogel het is.

Enige tijd geleden doodde men een krokodil en vond toen een volwassen gier in zijn maag. En van iemand die een gier kan eten kan men toch niet zeggen, dat hij erg kieskeurig is met zijn diët!

Daarom lijkt het bijna ongelooflijk dat deze twee schepselen ooit een bondgenootschap zouden of wilden sluiten. En toch is dat precies wat zij doen!

De „partner” van de krokodil in deze vreemde bond-

genootschap is de spoorgevleugelde pluvier. De pluvier lijkt op een duif, zowel wat de grootte als de kleur aangaat en heeft een scherpe spoor aan ieder vleugelgewricht.

Nu brengen krokodillen, zoals jullie zonder twijfel weet, het grootste deel van hun leven door in het modderige water van een rivier. Wat jullie waarschijnlijk niet weet is, dat zij voortdurend worden geplaagd door een wormvormige kwelgeest, welke bloedzuiger genoemd wordt en welke de bekken van deze krokodillen onveilig maakt. Hier is het waar de „spoor“-gevleugelde pluvier te pas komt. Hij is, en je kunt het geloven of niet, de „tandarts“ van de krokodil!

Wanneer deze grote reptielen de zandige kant van de rivier opschuiven om in de zon te gaan liggen bakken, dan is de „tandarts“ vlak bij de hand, om hun gebit te controleren. De krokodil opent zijn grote bek voor het zoete westenwindje en de pluvier wipt direct naar binnen. De wrede bek sluit zich langzaam en men zou denken dat weer een ander „spoor“-gevleugelde pluvier aan zijn einde was gekomen.

Maar geloof dat maar niet! Wanneer hij eenmaal binnen is, gaat de gevederde „doctor“ energiek aan het werk en maakt korte metten met de vervelende bloedzuigers, die het gebit van de krokodil onveilig maken en voorziet zich tevens van de voedselresten, welke tussen de kwaadaardige tanden zijn achtergebleven. De krokodil is werkelijk dankbaar voor deze dienst en past er voor op, dat hij niet bij vergissing de tandarts verorbet.

Wanneer de pluvier klaar is en weer naar buiten wil, geeft hij eenvoudig met zijn scherpe spoor een prikje in de bovenkant van de bek van de krokodil en herinnert hem zo op min of meer vriendelijke manier aan zijn bestaan.

Onmiddellijk gaan de grote bekken open, als door een

veer in beweging gebracht en het kleine vogeltje wipt naar buiten om zich zijn tweedehandse maaltijd te laten bekomen, of één van zijn volgende „patienten” te bezoeken. Is dat een handige overeenkomst, of niet!

De zeven stokjes

Een man had zeven zonen, die zelfs hun werk en studie in de steek lieten om ruzie met elkaar te maken. Het waren slechte mannen, die, in het vooruitzicht van de dood van hun vader, elkander hun aandeel afhandig probeerden te maken door erover te gaan kibbelen.

De goede oude man riep zijn zonen bij zich en legde zeven samengebonden stokjes voor hen neer. „Hij, die deze bundel stokjes kan doorbreken, krijgt duizend dollar van me,” zeide hij. De zonen probeerden ieder op hun beurt het bosje te breken, maar tevergeefs. „Het is onmogelijk” protesteerden zij. „En toch mijn jongens,” zeide

de vader, „is er niets gemakkelijker.” Toen maakte hij het bosje los, nam de stokjes één voor één en brak ze met gemak door.

„O,” zeiden de jongens, „zo is het gemakkelijk genoeg, op die manier kan iedereen het.”

De oude man glimlachte. „Zoals het is met deze stokjes, zo is het ook met jullie, mijn jongens. Zolang je je aan elkander vasthoudt en elkander helpt, zal het je voorspoedig gaan en zal niemand jullie kwaad kunnen doen. Maar als de éénheid onder jullie verbroken wordt, dan zal het jullie net zo vergaan als deze stokjes, die nu gebroken op de grond liggen.”

Eenheid

„Zie, hoe goed en lieflijk is het, dat broeders in éénheid tezamen wonen”

Ps. 133.1

„U benaarstigende te behouden de enigheid des Geestes door de band des vredes.”

(Eiez. 4:3).

„LEHI IN DE WILDERNIS“

Een Glorieuze Studie

---

door Ouderling Jan F. Otto.

*

In de jaargang 1950 van de „Improvement Era“, het mooi geïllustreerd tijdschrift, dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Amerika uitgeeft, is onder de titel „Lehi in the Desert“ een serie artikelen verschenen, die tot de meest interessante behoren, die wij ooit gelezen hebben.

De 10 grote artikelen bevatten een studie over de eerste 40 bladzijden van „Het Boek van Mormon“. De geleerde schrijver wijst daarin, op geniale wijze getuigende van een grote kennis en een zeer grote scherpzinnigheid, dat men tot de conclusie MOET komen, dat deze eerste 40 bladzijden van I Nephi een WAAR verslag bevatten van de omzwervingen van Lehi en de zijnen, nu meer dan 2500 jaar geleden in de woestijnen van Arabië.

En als het bewijs geleverd is, dat deze geschiedenis, die Joseph Smith door de macht en de kracht Gods van de oorspronkelijke platen vertaalde, een WARE ge-

schiedenis is, dan is ook het bewijs geleverd dat Joseph Smith de gave had een oude geschiedenis te vertalen, die voor eeuwen geschreven was in hem onbekende lettertekens in een hem onbekende taal. Derhalve zullen ook de overige 655 bladzijden van „Het Boek van Mormon“ een juiste vertaling van een waar verslag bevatten.

De schrijver van de 10 artikelen is een Professor in Godsdienst en Geschiedenis aan de Brigham Universiteit te Provo, Utah. Eén van de studenten aan deze Hogeschool geeft van Prof. Nibley de volgende beschrijving: hij is een heel eenvoudig man, die echter geheel in zijn werk en studies opgaat en andere dingen (het materiële b.v.) van weinig belang acht. Hij is een geweldig knappe kop, wat men aan zijn weinig indrukwekkend uiterlijk zeker niet zou zeggen. Hij geeft les in Hebreeuws en Arabisch, maar kent ook Latijn, Grieks en Aramees. De landen van het Midden-

Oosten heeft hij bezocht, zoals Palestina en de omliggende landen.

Het doel dat de schrijver zich gesteld heeft, n.m. de waarachtigheid aan te tonen van het hoofdstuk I Nephi en hoezeer hij daarin geslaagd is, kunnen wij het best duidelijk maken door vertaling van een gedeelte van de algemene conclusies, waarmede hij zijn laatste artikel besluit. Hij doet dit met de volgende woorden:

„Wij persoonlijk hebben ons nooit erg geïnteresseerd voor „bewijzen” voor de waarachtigheid van „Het Boek van Mormon”, want de goddelijke manier, waarop het tot ons is gekomen, is altijd een kwestie van geloof geweest en de historische feiten, die het bevat zijn het minst belangrijke van alles wat het Boek bevat. Maar de „wereld” blijft beweren en volhouden, dat het een platte en domme vervalsing is, — een stuk maakwerk, — een duidelijk bedrog, gepleegd door een onwetende boer, die nauwelijks zijn eigen naam kon schrijven!

De wereld heeft deze beschuldiging uitgesproken, nu is ook aan haar de taak om het bewijs te leveren. Indien de wereld gelijk heeft, dan moet dit bewijs zeer makkelijk door haar te leveren zijn, daar de beschuldigde zich heeft blootgegeven in duidelijke woorden, neergelegd in een boek van bijna 700 bladzijden! De aard van dit geschrift, dat hij beweerde te hebben vertaald is zó eigen-

aardig en de omstandigheden, die er in beschreven staan, zijn zó apart en zó speciaal, dat de schrijver op het eerste gezicht schuldig moet kunnen worden bevonden aan het feit, dat hij leugens vertelt!

Maar aan de andere kant, indien het werk van de schrijver enigszins in overeenstemming is met de zeer aparte omstandigheden, die het beschrijft, dan zullen de critici hun zaak verloren hebben. De schrijver gelooft dat zijn studie, alhoewel nog slechts een beperkte poging tot verklaring van diverse problemen, er niettemin zonder enige twijfel op wijst, dat deze overeenstemming tussen beschrijving en werkelijkheid inderdaad bestaat.

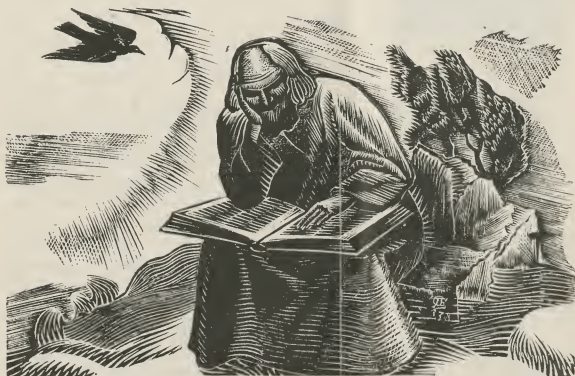
En wat is te bewijzen? — Eenvoudig dit, dat alles wat in I Nephi staat beschreven werkelijk zou hebben KUNNEN gebeuren. — Niet bewezen is, dat het gebeurd IS; dit te bewijzen is noch mogelijk, noch nodig. Unieke gebeurtenissen kunnen nooit met zekerheid gereconstrueerd worden. Maar karakteristieke, telkens voorkomende feiten, zoals manier van optreden van mensen, gewoonten, godsdienstige gebruiken, etc., dus dingen die niet éénmaal gebeuren, maar telkens en telkens weer op de gebruikelijke wijze terugkeren, al déze dingen kunnen met bijna absolute zekerheid als maatstaf dienen. Vandaar dat ZIJ en niet de bijzondere gebeurtenissen het moeilijkst gefantaseerd kunnen worden. Als toetsteen bij het beoordelen van gefantaseerde verhalen is het

algemeen karakter het belangrijkste.

Indien b.v. een man beweert een gesprek te hebben beluisterd op Tahiti of aldaar getuige te zijn geweest van een speciale gebeurtenis, dan verspillen wij onze tijd als wij trachten dat geval te reconstrueren (want het zou overal

gebracht in zekere delen van het Nabije Oosten. Zegt hij de waarheid?

Vele geslachten van scherpzinnige en vastberaden tegenstanders zijn er niet in geslaagd Lehi's getuigenis aan het wankelen te brengen of hem te betrappen, dat hij met zich zelf in tegenspraak

hebben kunnen gebeuren), maar alléén indien wij kunnen bewijzen, dat de man nooit in Tahiti is geweest door enige schijnbaar onbelangrijke vragen te stellen, dán kan het bedrog bewezen worden.

Nu komende tot „Lehi in de Wildernis” laten wij deze patriarch optreden als getuige in de zaak „De Wereld contra Joseph Smith”. Deze laatste is beschuldigd van bedrieglijke praktijken en Lehi is getuige à decharge, hij beweert ongeveer 2500 jaar geleden enige jaren te hebben door-

komt. Dat alléén zou al voldoende hebben moeten zijn om de meeste critici tevreden te stellen. Maar zie daar! Uit het stof komen bovendien nieuwe getuigen voort: Kapitein Hoshaiah eens te Lachis gedetacheerd, — een leger van door de zon verbrande ontdekkingsreizigers keren terug uit Lehi's wildernis om te vertellen hoe de mens daar leeft, — de oudste Arabische dichters, — manden en manden vol bewijsstukken: zegels, inschriften en vuurstenen gereedschappen en wapenen uit het vaderland van

Lehi zelf. — Wie heeft ooit gedroomd, dat Lehi zou geconfronteerd worden met óoggetuigen van dezelfde dingen, die hij bevestigd gezien te hebben? — Met het oog op dit nieuwe bewijsmateriaal vraagt de verdediging heropening van de zaak Lehi!!

In het vervolg van zijn algemene conclusies laat Prof. Nibley dan Lehi een denkbeeldig kruisverhoor ondergaan en Lehi's verklaringen worden vergeleken met die van de pas gevonden ooggetuigen.

De vragen van de rechters volgen elkaar snel op: Hoe heet U? Het antwoord is: Lehi. — Weet U niet dat zulk een naam niet bestaat? (Een scherf*) wordt ter tafel gebracht, afkomstig uit de tijd van Lehi en de plaats waar hij woonde en deze draagt werkelijk de naam Lehi!) — Hoe komt U aan de uitdrukking „het Lam”? Weet U niet dat deze naam eerst veel later gebruikt wordt? (De verdediging bewijst, dat deze naam reeds 200 jaar voor Lehi's tijd gebruikt werd). — Wat bedoelt U met die „angstwekkende donkere mist” (zie I Nephi 8 : 23), hebt gij ooit zo iets gezien als U goed wakker was? (Dozijnen getuigen, dat zij inderdaad zo iets gezien hebben). — Denkt U dat enig verstandig mens er toe zal komen een rivier en zijn vallei verschillende namen te geven? (Zie I Nephi 2 : 6-8 en vs. 14). (Storm van protesten van de Arabische getuigen). — Weet gij niet, dat er geen rivieren in Arabië zijn en die kleine toespraken, waarmee gij uw beide

zoons toesprak (zie Nephi 2 : 9 en 10) zijn die niet een beetje vergezocht? (Hernieuwe protesten van de zijde der Bedouïnen).” Zo stelt de schrijver nog vele vragen op voor dit denkbeeldige verhoor van Lehi, zonder daarbij te geven de verklaringen van de ooggetuigen à décharge. Het heeft daarom geen nut al deze vragen hier op te sommen. De lezers van de artikelen kennen deze antwoorden reeds uit de tekst, maar de niet-lezer staat vreemd tegenover deze vragen en hij leert er niets van als hij deze vragen leest en de antwoorden er niet bij staan vermeld.

„En zo, schrijft Dr. Nibley verder, gaat het maar voort met vragen en de lezers van de artikelen zouden er wel 100 kunnen samenstellen en NIEMAND TER WERELD zou voor 120 jaren een correct antwoord hebben kunnen geven op deze vragen.

De schrijver van I Nephi stond voor een 100-tal problemen, die allen op een bijzondere wijze met elkaar in verband staan, van een buitengewone moeilijkheid. De mogelijkheid om een aannemelijke oplossing te vinden in een of twee gevallen, alléén door er naar te raden is al moeilijk genoeg, maar de mogelijkheid om zo iets 100 maal te presteren is absoluut uitgesloten! De wereld waardoor Lehi trok was voor de westerling van 1830 een geheel onbekende wereld, die schuil ging achter een gordijn van onwetendheid; de best ingelichte wetenschappelijke Bijbelonderzoekers waren hope-

loos slecht ingelicht, zelfs over de toestanden in het oude Palestina! De behandeling van de geschiedenis van Lehi, zegt Prof. Nibley, laat misschien hier of daar iets te wensen over, maar als slechts een gedeelte van hetgeen is aangevoerd juist is, dan kan I Nephi onmogelijk verklaard worden op grond van een toevallige samenloop van omstandigheden.

„Om dit te bewijzen moet de lezer maar eens een eenvoudige proef nemen. Laat hem een verhaal schrijven over het leven in Tibet in de elfde eeuw van onze jaartelling. Laat hem de geschiedenis schrijven op grond van wat hij toevallig van Tibet in die tijden afweet, — dat zal ongeveer evenveel wezen als wat men in 1830 over Arabië wist.

Bij het schrijven van deze Tibetaanse fantasie zult ge één groot voordeel hebben, gij zult geheel vrij zijn er alles in te verwerken wat tot uw verbeelding spreekt. Maar er zijn nog moeilijkheden: in uw kroniek over het oude Tibet moet ge ernstig rekening houden met een aantal voorwaarden: 1. gij moogt nooit dingen schrijven die ongerijmd zijn of onmogelijk, noch mag het een met het andere in tegenspraak zijn, 2. als gij klaar zijt moogt gij er geen veranderingen in aanbrengen, 3. ge moet beweren, dat uw verhaal geen fantasie is, maar een ware, neen heilige geschiedenis en 4. ge moet de meest geleerde kenners van het Oosten uitnodigen de tekst met zorg te bestuderen en ge moet er naar streven, dat het boek in handen komt van

hen, die met alle macht er naar zullen streven om te bewijzen, dat het maakwerk is en die ook bevoegd zijn elke zwakke plek er in aan te tonen.

De schrijver van „Het Boek van Mormon” voldeed aan al deze schrikaan jagende voorwaarden! Gij met uw Tibetaans verhaal zoudt door een gelukkig toeval een enkele maal iets hebben kunnen geven dat juist is, maar dat gij een waar geheel zoudt produceren kunt gij niet verwachten.” Prof. Nibley gaat zo nog verder, — wij kunnen hem niet volgen, anders zou dit artikeltje zijn doel voorbij schieten, n.m. de lezer er toe te brengen zelf de artikelen te gaan bestuderen.

In Augustus van vorig jaar zijn ze in boekvorm verschenen, samen met een 2e studie van dezelfde auteur over de Jaredieten, onder de titel „Lehi in the Desert and The World of the Jaredites,” door Hugh Nibley.

In de advertentie zegt de uitgever: „Nu is in boekvorm te verkrijgen een van de meest belangwekkende serie artikelen die ooit in de „Improvement Era” verschenen zijn.” De prijs is \$ 2.25 dus ongeveer f 9.—.

De Zondagsschool te Amsterdam heeft nu een uitleenbibliotheek. Daarin zijn een groot aantal losse nummers van de „Improvement Era”. Zij, die de studie van Prof. Nibley in het oorspronkelijk willen lezen, kunnen aan de bibliothecaris, Br. Sevenants, de afleveringen Januari tot en met October 1950 van genoemd tijdschrift, ter leen vragen, waarin

„Lehi in the Desert” gepubliceerd is.

U moet natuurlijk Engels kennen en U moet lust voelen het boek te bestuderen. Maar uw moeite zal rijkelijk beloond worden en uw getuigenis van de waarachtigheid van het „Boek van Mormon” zal versterkt worden.

*) Dergelijke scherven zijn zéér belangwekkend. Zij staan in wetenschappelijke publicaties bekend onder de naam Ostraka, meervoud van het Griekse woord ostrakon = scherf. Het zijn stukken van gebroken potten, die in het bijzonder in het oude Egypte in plaats van papyros, als goedkoop schrijfmateriaal gebruikt werden. Ze zijn in massa's

gevonden in de ruïnen en puinhopen van Rome, in kleiner hoeveelheid komen ze ook voor in Tunis, Griekenland, Palestina en Egypte. De teksten zijn in oud-Egyptisch, Latijn, Grieks, Koptisch en Hebreeuws. Zij zijn met inkt geschreven of in de scherf gekrast. Het zijn meest quitanties van betaalde belastingen, rekeningen en brieven, sterrenwichelarijen of toverformules. — Sommige bevatten schrijvoorbeelden. (Dit is ontleend aan Brockhaus). De Jüdische Lexicon schrijft: „In Samaria werden 75 ostraka gevonden uit het midden der 9e eeuw, waarop met de rietpen en inkt de namen van afzenders van olie en wijnzendingen opgetekend zijn.”

Ook Prof. Albright schrijft veel over Palestijnse ostraka in zijn boek „The Archaeology of Palestine”. — De belangwekkendheid van de ostraka ligt hierin, dat zij persoonlijke uitingen zijn van tijdgenoten, die een licht werpen op het leven der mensen in die oude tijden. Zo is de „scherf” waarop de naam Lehi voorkomt een getuige voor de waarachtigheid van „Het Boek van Mormon”!

Denkt er aan

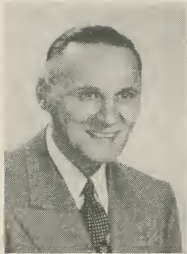
dat het

Utrechtse District haar Conferentie houdt op de Oudegracht no. 252 in het gebouw „Trianon” op Zondag 12 April.

Diensten v.m. 10.30 u., n.m. 2.00 u.

Het gehele district behoort er te zijn!

's Heren wegen

DOOR JOHN SIPKEMA

*

(Vervolg van pagina 45)

De tijd was gekomen dat Emma naar Sneek zou vertrekken, en moeder Velthof met Jan brachten haar naar de trein. Terwijl zij op hun terugweg naar huis wandelden begon Jan:

„Met deze gelegenheid wens ik U te spreken wat mij er toe gedreven heeft naar Holland terug te komen. Toen ik ongeveer een jaar geleden het tempelwerk voor vader verrichtte, zat ik na afloop van de dienst in één der prachtig gedecoreerde zalen van de tempel aan mijn ouderlijk tehuis te denken, waar ik God heb leren dienen en liefhebben. Ik dacht aan U beiden en kon geen scheiding tussen U en vader indenken. Het was alsof ik iemand hoorde zeggen — Dank mijn zoon, troost en help moeder in alles —. Ik keek naar het altaar waar de eeuwige huwelijken gesloten worden. Ja, dacht ik, dat moet vaders verlangen zijn.“

„Je woorden geven mij troost, Jan. Alhoewel men door de kracht van het Evangelie gesterkt wordt, blijf ik het gemis gevoelen, en in

stille stort ik menig traan. Jouw thuiskomst brengt een nieuw licht in mijn leven, en ik zie er tegen op dat je over een paar maanden ons weer gaat verlaten.“

„Maar moeder, het doel van mijn komst is heel anders dan U denkt. U gaat met mij mee om aan vaders verlangen te voldoen.“

„Dat is onmogelijk, mijn beste jongen. Ik kan Minnie toch niet alleen achterlaten.“

„Daarover heb ik ook alreeds gedacht, en het is thans de gelegenheid voor U beiden mee te gaan. Marie en Arie hebben hun eigen huisgezinnen en maken het goed, daarover behoeft U zich niet bezorgd te maken.“

„Wij zullen er vanavond verder over spreken, en indien je denkt dat het vaders verlangen is, dan zal alles wel in orde komen.“

„'s Avonds werd er ernstig over gesproken en na veel overweging werd besloten half Juni met zijn drieën naar Utah te vertrekken. Minnie danste van blijdschap door de kamer.

„Waarom ben je zo blij?“ vroeg

Jan. „Dat kan je nog best eens tegen vallen, als je er zoveel verwachting van hebt om naar Amerika te gaan.”

„Ik ben nog niet zo oud en bezadigd als jij, en houd wel van een verandering. Een heerlijke zeereis, en dan nog door het grootste gedeelte van de Verenigde Staten reizen. Hoera, wij leven nog.” En huppelend ging zij de keuken in om een heerlijke kop cacao klaar te maken, ter ere van het aangenaam vooruitzicht.

„Zij is nog zo onbezorgd,” zei moeder Velthof, „maar zij is altijd zo goed voor mij, en brengt een hele gezelligheid en dat heb ik somtijds nodig.”

„Opgeruimdheid is goed, moeder. Zij is oprecht in haar bedoelingen, en door haar vrolijk optreden doet zij veel goed in de wereld. Zij zal het heus wel wennen, want er is in de ringen van Zion ontspanning genoeg voor de jongelui.”

De volgende avond moest Jan in de vergadering der Amsterdamse gemeente spreken. Eerst sprak Ouderling Holmer, president van het district en daarna voerde Jan het woord. Gedurende de komende dagen bezocht Jan vele oude kennissen.

Emma zat zenuwachtig uit het raam van de trein te turen. Het was een prachtige dag. De zon scheen helder. Hoe dichters zij bij huis kwam hoe moeilijker het haar viel. Ach, was Jan maar bij haar, dan zou zij zich moediger gevoelen. Maar hoe verder zij van hem weg ging, hoe meer de

moed haar in de schoenen scheen te zinken. Zij verwijderde zich van hem die haar moed in sprak en naderde haar zware taak. Vader was denkkelijk op zijn werk en zij zou moeder alleen aantreffen, wat zij beter vond. Zij had niets van haar komst laten weten. Zij verlangde om de stem van haar moeder te horen, want zoals Jan haar gezegd had, hadden haar ouders toch gedacht het beste voor haar te doen. Zij passeerde de prachtige Friese boerderijen en kwam behouden en wel in Sneek aan. Haar hart klopte vlugger dan gewoonlijk. Het was nog dezelfde schone stad, alsof al de straten door de ijverige huismoeders geschrobd waren. Langzaam liep zij met haar koffer in de hand langs de nette straten. Alles was nog precies hetzelfde en daar voor haar..... zij stond even stil, zag zij de mooie Waterpoort waarop Sneek zo trots is. Nog enkele minuten en de plaats van bestemming was bereikt. Zij stapte steviger door, en alsof een stille kracht haar moed vermeerderde sloeg zij de Smidsbuurt in en klopte aan de deur van haar ouderlijk huis. De deur werd langzaam opengedaan en daar stond haar eigen moeder. Nog even recht en flink, maar schijnbaar door innerlijke zorgen ouder geworden.

„Moeder.”

„Emma, mijn kind; eindelijk zijn mijn gebeden verhoord. De God des hemels zij geprezen.”

Zij vlogen elkaar om de hals, en kusten zonder ophouden, alsof zij hun schade wilden inhalen.

„Het spijt mij moeder, het verdriet wat ik U aangedaan heb. Ik ben terug gekomen van mijn zwervend leven om alles goed te maken. U vergeeft het mij toch, moederlief.”

„Ik heb je niets te vergeven, want later hebben wij uitgevonden dat je geenszins aan de slechtheden die gedurende de Oudejaarsavond plaats gevonden hebben, deelgenomen hebt. Toch is vader nog niet tevreden over je ongehoorzaamheid, en het zal veel moeite nemen ooit zijn gedachten te veranderen. Maar wij zullen het beste hopen als hij thuis komt. Wees vooral voorzichtig wat je zegt, en niet te haastig in je oordeel.”

Emma beloofde haar dit, en toen ging moeder Rolsma verder: „Sinds ik gehoord heb dat je naar Amerika vertrokken was, heb ik innerlijk veel geleden, en tot nu toe heb ik gebeden dat je door 's Heren genade terug gebracht mocht worden. Vertel mij nu hoe je het gemaakt hebt? Je bent magerder geworden, anders ben je nog precies dezelfde.” Zij gingen zitten en moeder Rolsma sloeg vertrouwelijk haar arm om haar dochter heen. Emma vertelde in het kort haar ondervindingen, en hoe door de liefde des Heren haar toorn, die steeds met haar was, veranderd was tot een vredig gevoel. Zij verzweeg dat Jan Velt-hof de bewerkstelliger van haar ommekeer was geweest.

„Je zal wel honger hebben. Door de blijde verrassing ben ik helemaal vergeten iets klaar te maken.”

„U hoeft geen haast te maken, want ik heb in de trein nog wat gegeten.”

Moeder Rolsma maakte een paar lekkere boterhammen met worst klaar, en zij peuzelde die lekker op. Moeder en dochter hadden elkaar heel veel te vertellen en vóór dat zy het wisten was het tijd voor vader thuis te komen.

„Vader kan nu elk ogenblik thuis komen, Emma, en ik zal hem bij de deur ontmoeten en hem inlichten aangaande je komst.”

Ja hoor, het waren nog dezelfde stappen die in het straatje klonken toen vader aan kwam lopen. Het scheen wel of zij nooit weg geweest was, maar de moeilijkste taak kwam nog, om vader te ontmoeten. Moeder Rolsma liep gauw naar de gang en opende de deur. „Dag man, ik heb een blijde verrassing voor je. Emma is teruggekeerd.”

Met ingehouden adem luisterde Emma naar het antwoord en daar klonk het weer, dezelfde vastberaden en langzame stem van voorheen. „Ik hoop dat zij door Gods genade een beter inzicht heeft gekregen.”

Toen zij de kamer binnentraden keek moeder angstig naar Emma. Als zij maar niet weer op zou vliegen. Emma stond op, greep de hand van haar vader, gaf hem een kus en begon: „Ik ben blij U weer te zien, vader. Het is niet goed geweest aan Uw ouderlijk gezag ongehoorzaamheid te tonen, en ik vraag U het mij te vergeven.”

„Door Gods genade alleen kan je vergeving ontvangen, en dat

moet de Alwijze Vader je in je hart schenken." Hij predikte nog een ogenblik. Wat een verschil met Jan. Die predikte in opgeruimdheid liefde en zegening, en haar vader predikte met een lang vroom gezicht genade en straf. Zij had het hem wel willen zeggen als zij het zo goed kon als Jan. Zij werd de komende dagen goed behandeld in het bijzonder door haar moeder. Haar vader bleef koud en stijf. Jan had gedeeltelijk gelijk gehad, dat indien zij haar fouten zou bekennen, haar ouders ook hun verkeerdheden in zouden zien. Haar moeder gevoelde het volkomen, maar haar vader was nog niets veranderd. Drie dagen nadat zij thuis gekomen was, had zij een brief van Minnie ontvangen wat haar beter deed gevoelen, want zij verlangde naar de gezellige omgeving in Amsterdam. Minnie had nog niet geschreven wanneer Jan naar Groningen zou gaan, maar wel dat zij hem had laten beloven in Sneek over te blijven. Emma verlangde hem te zien, maar aan de andere kant was zij bang dat een gesprek tussen hem en vader in redetwisten zou eindigen.

* * *

De volgende Dinsdagmorgen stapte Jan uit de trein en bevond zich in het station van het gezellige stadje Sneek. Hij gevoelde zich opgeruimd en fluitend verliet hij het perron, maar hij was hier nog nooit geweest en wist niet welke weg in te slaan. Hij zag een vertrouwelijk boertje op zijn gemak op een brug staan. Jan

stevende op hem af en vroeg: „Kunt U mij zeggen waar de Smidsbuurt aan de Geeuwkade is?”

„Joa mien jongen. Je komt zeker uut de grutte stad. Loop maar met mien mee. Ik moet toch naar de veemarkt.”

Jan bemerkte dat het marktdag was. Overal zag hij boeren lopen met vee voor zich uitdrijvende. Bij de markt gekomen zei de boer: „Als je langs dit water en over die ophaalbrug loopt, dan ben je op de Geeuwkade. Het eerste straatje rechts is de Smidsbuurt.” Jan bedankte hem, maar alvorens de aangewezen weg in te slaan, maakte hij een wandeling over de veemarkt. Wat een drukte. Overal waren kooplui druk bezig met in elkanders handen te klappen, en niet zo zacht ook. Hij begreep er niets van. „Drie erop of twee eraf.” Zij zeiden geen prijs en toch wisten zij voor hoeveel zij kochten en verkochten. Als er een goede koop gesloten was, werd er in één der café's en niet zo zuinig ook, op gedronken. Hij zag koeien, paarden, varkens, eenden, kippen, enzovoort. Een kwajongen opende een hek waar een half dozijn biggen in lagen, en gaf ze met een stok een por. Met hun dikke lichamen en korte poten liepen zij hard weg. Een boer kwam woedend aanlopen, en trachtte de biggen te vangen, wat na heel veel moeite lukte. De jongen was al lang verdwenen om elders kattenkwaad uit te halen. Hij wandelde vergenoegd verder en kwam na weinig moeite op de plaats van bestemming aan.

Hij klopte op de deur en werd door moeder Rolsma opengedaan. „Woont hier Emma Rolsma?”, vroeg Jan.

„Jawel meneer, een ogenblikje, dan zal ik haar roepen.”

Maar Emma had zijn stem reeds gehoord, en was naar de deur gekomen. „Wat ben ik blij je weer te zien, Jan. Moeder, mag ik U Meneer Velthof voorstellen. Hij is de broer van het meisje die mij brieven vanuit Amsterdam stuurt.”

Jan stak zijn hand uit, en groette moeder Rolsma vriendelijk. De eerste indruk van haar beviel hem best. „Ik kan wel zien dat U Emma's moeder bent, en ik ben blij U te ontmoeten. Emma heeft mij veel goeds van U verteld, en wat heeft U het hier gezellig.”

Door de hartelijke attentie viel Jan onmiddellijk in de smaak bij moeder Rolsma. Hij gevoelde dat hartelijkheid in dit gezin hard nodig was, en de familie hongerde naar een vriendelijk woord, wat achterwege gebleven was door de fantastische stijve godsdienstopvattingen. Hij ging verder: „Je moet vooral de groeten hebben van mijn moeder en Minnie. Moeder zou gaarne kennis met U willen maken, Mevrouw Rolsma, want ik geloof dat er niemand in haar ogen beter is dan Uw dochter Emma. Bloos maar niet hoor, het is heus waar.”

Zij vertelde haar moeder dat zij elkander vóór het vertrek van New York hadden leren kennen, en Jan zei behagelijk: „Wat is het hier netjes en schoon. De Heer kan niet anders dan tevreden zijn

over mensen zoals U.” De woorden streelden moeder Rolsma's oren, want zij was niet gewend geprezen te worden, zij was met haarzelf verlegen. Zij stond op om een kop drinken met een stuk Deventer koek voor Jan klaar te maken. Emma volgde haar, en verzocht haar een kop cacao klaar te maken, aangezien hij geen thee of koffie dronk.

„Wat een vriendelijke man. Daar hoor ik vader aankomen. Bij hem zal hij hoop ik, ook wel in de smaak vallen.”

Na de gebruikelijke kennismaking begon Jan met aangename stem: „Ik ben blij kennis met U te maken. Emma heeft mij veel aangaande U beiden verteld, en hoe blij zij was U weer te kunnen zien.”

„Alles wordt door Gods hand bestuurd, zo ook de terugkomst van onze dochter. Daarover hebben wij niets te zeggen, jongeman.”

Er schoot een brok in Emma's keel. Zij had Jan wel willen waarschuwen om voorzichtig te zijn, anders zag zij hun gesprek nog op redetwisten uitdraaien, want vader zou de leer die Jan aanhing verafschuwen. Jan daarentegen was in zijn knollentuin. Hij had vele malen met personen gelijk de Heer Rolsma gesproken en daarom zei hij zonder aarzelen: „Daar heeft U volkomen gelijk in, de genade des Heren is ons genoeg, want zoals Paulus zegt: Uit genade worden zij zalig, en niet uit de werken.”

Emma keek vreemd op. Nu was Jan in tegenstrijd met zijn eigen

leerstellingen, en zij vond niet dat hij goed deed. Aan haar had hij verteld dat men zijn eigen zaligheid moet uitwerken.

Vader Rolsma zei heel gewichtig: „Ik zie dat de ware Geest Gods U heeft aangeraakt, en U door Zijn genade een uitverkorene bent.” Jan had op zijn lippen om te zeggen dat volgens Rolsma's beginsel men medelijden moest hebben met Emma, aangezien zij er niets aan kon doen, niet door God uitverkoren te zijn. Maar hij was wijzer en toonde voorzichtigheid in zijn conversatie die volgde.

Het was tijd voor Jan naar Groningen door te gaan, en Emma bracht hem naar de trein. Onderweg begon zij: „Ik ben blij dat je zo voorzichtig bent geweest met je woorden, maar toch vind ik dat je tegen beter weten hebt gesproken, en dat had ik niet verwacht.” Jan lachte smakelijk. „Je bent een oprechte meid, Emma. Minnie heeft gelijk met te zeggen dat je eerlijk als goud bent. Maar toch bevestig ik elk woord, dat ik gezegd heb.”

„Bewijs mij dan dat je gelijk hebt, want dan zijn je andere beginzelen verkeerd.”

Jan keek haar van terzijde aan en zag volle ernst op haar gelaat. Zij scheen zich in het onderwerp te interesseren. „Toch kan ik

beide beweringen handhaven en aantonen dat ze niet in conflict komen. Toen Paulus zeide dat wij uit genade zalig worden en niet uit de werken, bedoelde hij dat Christus uit liefde voor de mensheid zijn leven heeft gegeven, en niemand zalig kan worden dan door Zijn verzoening. Hij zeide dat zijn genade genoeg was, en indien wij gewillig zijn Zijn geboden te onderhouden, Zijn liefdevolle genade ons deel zal zijn. Eerder niet. Dus de werken alleen maken ons niet zalig doch de genade. Wijze Paulus wist wel wat sommige mensen nodig hebben, en trachtte alle mensen in hun gedachten te bevredigen. Begrepen juffrouw Rolsma?”

„Jij bent gen boerenjongen, Jan. Je hebt mij meer licht gegeven en ik kan nu inzien dat sommige mensen door verkeerd begrijpen er zulke valse leerstellingen op na houden. Men kan jou geen vraag stellen of je hebt een antwoord. Ik begin hoe langer hoe meer naar je op te zien.”

Zij bereikten het station en na een hartelijke groet stapte Jan in de trein, en Emma spoedde zich weer huiswaarts. Hij arriveerde in Groningen waar hij bij zijn broer Arie en familie genoeglijke dagen doorbracht.

(Wordt vervolgd)

De liefde is de beste gids naar de waarheid

FEBRUARI, sprokkelmaand

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEHUWD:

„Onder alle schone aardse vreugden
is de allerschoonste vreugd iemand lief te hebben
En van alle schone aardse liefde
is de allerschoonste bloem en kroon die liefde
die man en vrouw samensmelt tot één wezen“.

Arend Oost met Agatha Kermans, 23 December 1952 te Leeuwarden.

Agatha Kermans met Arend Oost, 23 December 1952 te Leeuwarden.

INGEZEGEND:

„Toen werden de kinderkens tot Jezus gebracht,
opdat Hij de handen hun zou opleggen . . .“ (MhH, 19: 13-15)

Beelaard, Frans, 1 Februari 1953 te Den Haag.

Beelaard, Nico Abraham, 1 Februari 1953 te Den Haag.

GEDOOPT:

„ . . . uit water en uit geest“. (Joh. 3.5)

Van Doyen, Wilhelmus	30 Jan. 1953	Dordrecht
Kwakernaat, Arie	30 Jan. 1953	Rotterdam Z.
Van der Steen, Hubertus	30 Jan. 1953	Rotterdam Z.
Bredewoud, Elisabeth	8 Febr. 1953	Utrecht
Verbrugge, Barend	8 Febr. 1953	Utrecht
Verbrugge, Henriëtta	8 Febr. 1953	Utrecht
Van der Does, Willem Jan Pieter	30 Jan. 1953	Schiedam
Van der Does, Cornelia Alida	30 Jan. 1953	Schiedam
Van der Wal, Susanna Sophia	8 Febr. 1953	Hilversum
Van der Wal, Martha Petronella	8 Febr. 1953	Hilversum
Van der Heide, Alexandrina Maria	8 Febr. 1953	Hilversum
Van der Heide, Douwe Jacob Marius	8 Febr. 1953	Hilversum
Van der Heide, Wilhelm Jan	8 Febr. 1953	Hilversum
Van der Heide, Susanna Willy	8 Febr. 1953	Hilversum
Van der Heide, Janke	8 Febr. 1953	Hilversum

OPGENOMEN IN HET PRIESTERSCHAP:

Hofman, Hilbrand, als Ouderling, 28 December 1952 te Groningen.

Pronk, Cornelis Johannes, als Priester, 11 Januari 1953 te Den Haag.

Jansen, Hendrikus, als Priester, 11 Januari 1953 te Den Haag.

Van Leeuwen, Philippus Apoloniarus, als Diaken, 11 Januari 1953 te Den Haag.

Van der Laan, Willem Albert, als Diaken, 18 Januari 1953 te Den Haag.

Frolich, Richard Hendrik, als Diaken, 11 Januari 1953 te Den Haag.
 Frolich, Louis Frederik Carel, als Diaken, 11 Januari 1953 te Den Haag.
 Van Tienderen, Hendrik, als Ouderling, 8 Februari 1953 te Rotterdam Z.
 Van 't Woud, Johan George, als Priester, 22 Februari 1953 te Rotterdam Z.
 Bekker, Wilhelm Johan, als Leraar, 22 Febr. 1953 te Rotterdam Z.
 Mosterd, Albertus, als Priester, 18 Januari 1953 te Hilversum.
 De Birk, Willem, als Diaken, 25 Januari 1953 te Hilversum.
 De Groot, Matthijs, als Priester, 1 Februari 1953 te Harlingen.
 Visser, Martin, als Diaken, 15 Februari 1953 te Leeuwarden.
 Van Zoeren, Willem, 15 Februari 1953 te Amersfoort.

OVERLEDEN:

*Daar is geen dood, maar enkel leven,
 „O zoete zekerheid.”*

Op 28 October 1952, overleed te Harlingen Br. Liewe Koopal. Hij was een van de eerste leden der gemeente. Hij hield van muziek en spoedig vormde hij een zangkoor. Vele leden zag hij optrekken naar Zion. Zijn huis stond wijd open voor zondagsschool of andere samenkomsten. Na de oorlog werd hij ziek, een ziekte, die langdurig werd. Doch de Heer wilde Br. Koopal bij Hem. Wij missen in hem een trouw lid van onze Kerk.

Mulder, Jantje Sikkema, 31 December 1952 te Den Haag.
 Tichelaar, Mariege Bos, 8 Februari 1953 te Groningen.

VERTROKKEN:

„Wij zullen zien de Tempel . . .”

Gobel, Johan Heinrich	17 Jan. 1953	Amsterdam	Salt Lake City
Gobel, Petronella Hendrika ...	17 Jan. 1953	Amsterdam	Salt Lake City
Gobel, Peter Hendrik	17 Jan. 1953	Amsterdam	Salt Lake City
Gabel, Johan Heinrich	17 Jan. 1953	Amsterdam	Salt Lake City
Gobel, Gerke	17 Jan. 1953	Amsterdam	Salt Lake City
Lammers, Gerrit	17 Jan. 1953	Leeuwarden	Los Angeles, Cal.
Lammers, Hermanna Jager	17 Jan. 1953	Leeuwarden	Los Angeles, Cal.
Lammers, Arendina Johanna ...	17 Jan. 1953	Leeuwarden	Los Angeles, Cal.
Mes, William Earl	25 Nov. 1952	Dordrecht	San Francisco, Cal.
Dicou, Janna	30 Jan. 1953	Apeldoorn	Salt Lake City
Dicou, Jacoba Johanna	30 Jan. 1953	Apeldoorn	Salt Lake City
Brewer, Alice May	Nov. 1952	Den Haag	Mannheim, Duitsl.
Coomans, Geertje Gerritsen ...	14 Nov. 1952	Den Haag	Salt Lake City
Muije, Pieter		Den Haag	Provo, Utah
Muije, Cornelis Schuif		Den Haag	Provo, Utah
Van 't Hull, Annie Cornelia ...	Dec. 1952	Eindhoven	San Diego, Cal.
Keizer, Bergette Bone		Alkmaar	Salt Lake City
Van Putten, Cornelia Hendrika	12 Oct. 1952	Rotterd. Z.	Long Beach, Cal.
Van Tienderen, Hendrik	14 Feb. 1953	Rotterd. Z.	Provo, Utah
Van Tienderen, Jannetje	14 Feb. 1953	Rotterd. Z.	Provo, Utah
Van Tienderen, Cornelis	14 Feb. 1953	Rotterd. Z.	Provo, Utah
Jacobs, Hendrikje	17 Jan. 1953	Amsterd. N.	Salt Lake City
Zwart, Albertus	14 Feb. 1953	Haarlem	Ogden, Utah
Stein, Johan Paul		Den Helder	Australië

OVERGEPLAATST:

1 Maart 1953.

Catharinus van Alphen, van Apeldoorn naar Hilversum met John Veth.
John de Young, van Amsterdam Noord naar Apeldoorn met Melvin H. de Young.
Ralf L. Pollei van Dordrecht naar Den Haag met Leonard Hesterman.

Boudewijn J. Jelderda, van Den Haag naar Groningen als G.P. met Carlton Judkins.
Carlton J. Judkins, van Rotterdam naar Groningen met Boudewijn J. Jelderda.

Leo W. Whitlock, van Amsterdam Noord naar Leeuwarden als G.P. met Rulon E. Ames.

Albert B. Clark, van Rotterdam Zuid naar Dordrecht met Glen A. Israelsen.
Richard P. Steinfeldt, aangesteld als D.P. van Utrechtse District met Jacob J. Mulder.

Jacob J. Mulder, van Zeist naar Utrecht als G.P. met Richard P. Steinfeldt.

John Veth, aangesteld als G.P. van Hilversum met Catharinus van Alphen.

Richard G. Taylor, van Rotterdam Zuid naar Den Haag met Elmer van der Does.

15 Februari 1953.

Louise J. M. Bos, van Haarlem naar het Hoofdkantoor.

15 Maart 1953.

Nicholas en Renstje van der Linden, van Groningen naar Rotterdam Noord als G.P.

R. W. Bradford
Salt Lake City, Utah

Lee L. Mc Intire
Paul Idaho

Robert N. Chappell
Coalville, Utah

Millard E. Wilde
Trail, Oregon

James L. Tillet
Mesa, Arizona

James D. Condie
Cedar City, Utah

- R. W. Bradford*, Aangekomen 25 Juli 1950. Vertrokken 14 Februari 1953.
Werkzaam geweest: Haarlem, Apeldoorn, Utrecht, Apeldoorn als vertegenwoordiger van de Zendingspresident, Rotterdam Noord als D.P., Den Haag.
- Lee L. Mc Intire*, Aangekomen 25 Juli 1950. Vertrokken 14 Februari 1953.
Werkzaam geweest: Haarlem, Apeldoorn, Gent, Antwerpen, Hilversum als G.P., Antwerpen als D.P.
- Robert N. Chappell*, Aangekomen 23 Juli 1950. Vertrokken 9 Februari 1953.
Werkzaam geweest: Haarlem, Amsterdam, Mechelen als G.P., Arnhem als D.P.
- Millard E. Wilde*, Aangekomen 25 Juli 1950. Vertrokken 14 Februari 1953.
Werkzaam geweest: Haarlem, Groningen, Amersfoort, Rotterdam N., Antwerpen als G.P.
- James L. Tillett*, Aangekomen 25 Juli 1950. Vertrokken 9 Februari 1953.
Werkzaam geweest: Haarlem, Emmen, Leeuwarden, Alkmaar, Dordrecht, Amsterdam, Haarlem als G.P.
- James D. Condie*, Aangekomen 25 Juli 1950. Vertrokken 14 Februari 1953.
Werkzaam geweest: Haarlem, Den Haag, Arnhem, Rotterdam Noord, Haarlem als vertegenwoordiger van de Zendingspresident, het Hoofdkantoor als Secretaris en Overziener van het Priesterschap.

ZENDINGSKRONIEK.

Dat doen onze Zendingen!
Dat vraagt God van ons allen!

*„Laat ons 't geheim van Gods grote
liefde bzeren over de were.d.
Laat onze wezenstrekken blij, onze
stemmen zacht en onze ogen goed zijn.
Laat ons de liefde en de blijde boodschap
van 't herstelde Evangelie brengen
naar de onwetenden.
naar de hardheid, de kilheid en
de kale verdorring.“*

Vier Zendingen nemen afscheid
van hun geliefd Arbeidsveld.

Bij het weggaan uit Nederland, wil ik de leden en onderzoekers van de kerk in deze zending nogmaals begroeten. Ik dank U allen voor uw hulp en steun gedurende de laatste dertig maanden. Ik dank God dat ik U mocht leren kennen, en ik bid Hem U te belonen voor datgene, wat gij mij gegeven hebt, beide materieel en geestelijk.

De maanden, die ik in Uw midden doorgebracht heb, zijn de mooiste van mijn hele leven, en al ga ik nu weg, toch laat ik mijn hart achter. Ik heb een groot verlangen en een gebed in mijn hart, dat de Heer de weg zal openen, dat ik eenmaal terug mag komen, om verder mee te bouwen aan dit allerbelangrijkst zendingswerk. Ik geef de Heer dank en lof voor alle goeds dat ik hier heb kunnen verrichten en voor de vele gaven, die Hij mij heeft geschonken. Ik bid Hem mijn pogingen aan

te nemen en het zaad, dat ik heb mogen planten, te laten groeien en opwassen.
Moge God U immer bijstaan.

Uw Broeder, R. W. Bradford.

Mijn waarde Broeders en Zusters:

„Er is een tijd van komen en een tijd van gaan”. Voor twee en een half jaar ben ik in Nederland geweest, ik heb het volk hier kunnen waarderen, en velen van U zijn mijn vrienden geworden. Dikwijls heb ik het volk beschouwd als een natie waar eenheid heerst, ook is het zo in de kerk. Ik heb Uw land lief en zal Nederland nooit vergeten. Het is mijn wens een zekere dag terug te mogen komen om opnieuw mijn vrienden te ontmoeten.

Moge de Heer U zegenen met voorspoed en kracht,

Uw Broeder in het Evangelie,

Elder James D. Condie.

Waarde Broeders en Zusters van Amersfoort, Rotterdam en Antwerpen:

Voor de laatste twee en een half jaren, heb ik onder U gewoond en een klein beetje Evangelie verkondigd. Net als andere mensen ontmoette ik vele problemen die, naar ik meende, zeer zwaar waren. Maar als de dagen voorbij gegaan zijn, heb ik gevonden dat God ons de vermogens heeft gegeven waardoor wij alle problemen kunnen overwinnen. Onze grootste taak hier op aarde is..... onze vermogens te leren kennen, te leren gebruiken en te leren waarderen. Dit doen wij wanneer wij Gods' wetten (Evangelie) gehoorzamen. Dan beseffen wij hoe wij werktuigen in Gods' handen mogen worden om Zijn koninkrijk op te bouwen en Hem te verheerlijken. Dan zijn wij op weg om Christus' zoenoffer beter te begrijpen.

In deze korte jaren heb ik het Hollandse volk leren waarderen, in het bijzonder de leden der Kerk. Ik dank U allen voor de vele belangrijke lessen, die U mij geleerd heeft.

Dat God ons zo mag zegenen, dat wij onze kennis gebruiken, zodat wij wijsheid mogen verkrijgen, is mijn nederige wens.

Br. Millard E. de Wilde.

Geliefde Leden en Vrienden:

Op het einde van mijn zending in Nederland wil ik U mijn dankbaarheid betuigen. Mijn gevoelens heb ik nooit onder woorden kunnen brengen, maar degene die mij kennen weten hoe ik voel.

Ik wil zeggen dat indien ik het opnieuw mocht doen, ik langer zou willen blijven. Ik kan God niet genoeg danken voor de tijd die ik hier heb kunnen besteden. De Heer heeft mijn familie grotelijks gezegend terwijl ik weg was en ik weet dat zegeningen verkregen worden door de Heer te dienen.

Mijn getuigenis tot U is, dat ik weet dat dit de ware Kerk is en het ware herstelde Evangelie.

Mijn grootste wens is dat wij weer elkaar mogen terugzien.

Br. Laveil Mc Intire.

Het Delftse Zondagsschoolbestuur heeft initiatief!

De leden van deze gemeente hebben het volle programma van de bestuursvergadering in elkaar gestoken.

Zuster van Velzen, de bibliothecares, had de leiding en met de hulp van enkele leden demonstreerde ze de onderwijsmaterialen. Br. Sloak bewees op het bord hoe zelfs de meest ongeschoolde artist landkaarten kan tekenen; want met een weinig verbeelding kan 't vierkant gebruikt worden voor welk land ook (zie foto). Hoe figuren opgeprikt of vastgeplakt moeten worden werd ook door hem behandeld.

Zuster Bovet, de Zondagsschoolleeres, legde het gebruik van het flanelen doek uit en hoe ieder kind in haar klas een beurt krijgt om een van de bijbelkarakters op het flanelen bord te plaatsen, terwijl zij de geschiedenis vertelt. „Het flanelen doek is zo gemakkelijk om te gebruiken,” zegt Zr. Bovet, „en wanneer je 't eenmaal gebruikt, willen de kinderen het in de les niet meer missen.”

Zr. Annie van Velzen toonde de mooie verzameling platen die beschikbaar zijn voor het klaswerk. Zuster van Velzen verklaarde het gebruik van „De Ster” en hoe rijk en interessant je je les kunt maken door materiaal, dat in oude „Ster”-artikelen te vinden is.

De Bestuursvergadering duurde een uur. Iedere persoon nam 15 minuten tijd in. Zij was een succes en iedereen verlangt voor de volgende, waar onderricht zal worden hoe muziek geleid moet worden en hoe activiteit aangespoord kan worden door gebruik van progressietabels.

WIE VOLGT HUN METHODES NA?

Liefde en Dienstbaarheid

bij onze Zusters-Hulpvereniging is een baak!

DE WERKZAME Z.H.V. VAN DEN HELDER.

Van links naar rechts: de Zusters Adriëne Pauline Kreuger, Neeltje Clowting Dekker, Eileen Stuart Burnett Hertog, Anneke van Til, Miranda Irene Kreuger, Teekelina Boon Molenaar (secretaresse), Maria Geurts, Hillegonda M. J. Snieder Steyn, (eerste raadgeefster), Hendrika van de Hoeven Buitelaar (Presidente), Lientje Jacoba de Kreek Franke, Johanna Verveen van de Hoeven. De jongen is Ronny Hertog en het meisje is Lia Dekker, zoon en dochter van de twee Zusters.

Op de Conferentie van het Rotterdamse District

Zondag 19 April, wordt het een

„Blij ontmoeten, Vriend'lijk groeten!”

Odeon-Gebouw om 10 uur en 4 uur

DE FLINKE ANTWERPSE Z.H.V.

Van links naar rechts: Zr. Louisa Danijs, Zr. Nathalia Joanna Gelijkens (raad-geefster), Zr. Victoria Louise Janssens, Zr. Maria Delphina van Remoortel (Z.H.V.-Presidente), Zr. Johanne Emilia Dua (secretaresse), Zr. Maria Melis (raadgeefster), Zr. Maria Alphonsina Pooters, Zr. Melanie Erika van Ouytsel en Zr. Hiltje van Ouytsel, die afwezig was toen de foto gemaakt werd.

DE IJVERIGE LEEUWARDEN Z.H.V.

Van links naar recht: de Zusters Hendrika De Vries, Jane Veltman, Freerkge Hoeksma, Betty De Vries, Johanna Zandstra, Tinie De Vries (secretaresse), Richtje Hainje, Fennie Maipauw (eerste raadgeefster), Tonnie Van Dyke (Presidente), Jantje Visser (lerares).

**NEEM ELK
OGENBLIK TE BAAT!**

WAAROM?

Om te studeren voor de Pinksterconferentie-Wedstrijden!

Wedijvert in:

SPORT - SPREKEN OF VOORDRAGEN - MUZIEK - TONEEL

Kiest NU Uw eigen competitieveld en vraagt
materiaal aan Uw Gemeente O.O.V.-Leider.

Dit jaar naar een beter en groter Pinksterconferentie

Zaterdagavond 24 Mei Groot Revue Programma, waarna Bal, gehouden
op de daktuin van Rotterdam in het Groot Handelsgebouw.

Zondag 25 Mei 's morgens en 's middags Conferentie met uitstekende
sprekers, gehouden in „Lommerrijk”

's avonds Haardvuuravond voor de jongeren in de Bas Jungeriusstr. 121

Maandag 26 Mei 's morgens en 's middags Wedstrijden in allerhande
activiteiten in de Bas Jungeriusstraat 121

's avonds Groot prijsuitreikingsprogramma. Veel plezier! Film.

Maakt nu Uw plannen om deze drie dagen bij te wonen!

